

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 10433

гр. София, 08.03.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 33 СЪСТАВ, в закрито заседание на осми март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ПЛАМЕН ИВ. ШУМКОВ

като разглежда докладваното от ПЛАМЕН ИВ. ШУМКОВ Гражданско дело № 20241110103831 по описа за 2024 година

Извършена е проверка по реда на чл. 140, ал. 1 ГПК.

Образувано е по постъпила искова молба от Д. Б. М. против „Софийска вода“ АД.

В срока по чл. 131 ГПК по делото е постъпил отговор на исковата молба.

Ищецът е представил писмени доказателства, които като допустими, относими и необходими следва да бъдат приети по делото.

Ответникът е направил възражение за частична недопустимост на предявения иск, като сочи, че сумата над 191,62 лева, а именно 60,40 лева, не се претендира от ищеца, нито от друго лице, тъй като не представлява задължение по процесната партида. Моли производството по делото в тази му част да бъде прекратено. Представя справка за дължими суми по процесния клиентски номер, от която е видно, че последната фактура, издадена за процесния период е от 04.06.2020 г., като следващата е от 07.03.2022 г. - след процесния период. След предоставяне на възможност до ищеца да ангажира становище, последният е посочил, че поддържа иска си и в оспорената като недопустима част, като излага твърдения, че фактури: №/06.07.2020 г. на стойност 19,45 лева, №/06.08.2020 г. на стойност 16,60 лева и №/04.09.2020 г. на стойност 24,35 лева са издадени от ответника и касаят задължения по процесната партида. Общата стойност на посочените фактури твърди да е именно сумата от 60,40 лева. С оглед на факта, че искът се поддържа и в оспорената като недопустима част, съдът намира, че следва да се уважи искането на ответника за допускане изготвянето на съдебно – счетоводна експертиза за отговор на поставения в отговора на исковата молба въпрос. Доколкото експертизата се допуска единствено с оглед установяване допустимостта на спорната между страните част от иска, то разноските за нея следва да се възложат на страната с неблагоприятен изход от делото единствено в спорната помежду им част.

Следва да бъде насрочено съдебно заседание за разглеждане на делото.

Така мотивиран и на основание чл. 140 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА представените към исковата молба и отговора на исковата молба писмени доказателства по опис, обективизиран в същите.

ДОПУСКА изготвянето на съдебно-счетоводна експертиза за отговор на поставения в отговора на исковата молба въпроса, като вещото лице отговори и на въпроса: издавани ли са от ответника фактури: №/06.07.2020 г. на стойност 19,45 лева, №/06.08.2020 г. на стойност 16,60 лева и №/04.09.2020 г. на стойност 24,35 лева, като в случай че са издадени такива да посочи кой адрес на потребление и кой клиентски номер касаят; кое лице е титуляр на задължението по тях, както и погасени ли са задълженията по тях.

НАЗНАЧАВА за вещо лице по съдебно-счетоводната експертиза, която да се призове след представяне на доказателство за внесен депозит.

ОПРЕДЕЛЯ депозит за изготвяне на ССЧЕ в размер на **220,00 лева**, вносим от ответника в едноседмичен срок от получаване на съобщението.

НАСРОЧВА открито съдебно заседание за разглеждане на делото за **25.04.2024 г. от 11:00 ч.**, за когато да се призоват страните, на които да се връчи препис от настоящото определение, като на ответника се връчи и препис от молба-уточнение с вх. №/01.03.2024 г.

УКАЗВА на ищеца, на основание чл. 237 ГПК и с оглед направеното от ответника с отговора на исковата молба признание на иска в неоспорената като недопустима част, да посочи най-късно в първото по делото съдебно заседание дали прави искане за постановяване на решение при признание на иска, в който случай съдът прекратява съдебното дирене и се произнася с решение съобразно признанието.

В случай, че ищецът не заяви, че желае постановяване на решение при признание на иска или изрично заяви, че не желае постановяване на решение при признание на иска, съдът се произнася със съдебно решение по общия ред след провеждане на съдебно дирене и събиране на доказателства.

СЪСТАВЯ ПРОЕКТОДОКЛАД по делото, както следва:

Предявен е иск с правно основание **чл.124, ал.1 ГПК** за признаване на установено по отношение на ответника, че ищецът не дължи сумата от 252,02 лева, представляваща стойност на ВиК услуги за периода от 04.09.2019 г. до 06.09.2020 г., начислени по партида с клиентски № ..., разкрита на името на ищеца, с адрес на потребление:

Ищецът Д. Б. М. твърди, че процесната сума е начислена от ответника „Софийска вода“ АД като стойност на потребени ВиК услуги в имот, находящ се в ...по партида, водена на името на ищеца. Счита, че не дължи заплащането ѝ поради липса на облигационно отношение с ответника, липса на водоснабдяване в имота, неспазване на нормативната уредба, свързана с отчитането на потреблението, както и поради погасяването на сумата поради изтекъл давностен срок. Сочи, че вземанията се погасяват с изтичането на тригодишен давностен срок по смисъла на чл. 111 ЗЗД, доколкото представляват задължения за периодични плащания. Претендира разноски.

В срочно постъпил отговор ответникът прави възражение за частична недопустимост на предявения иск, като сочи, че сумата над 191,62 лева, а именно 60,40 лева, не се претендира от ищеца, нито от друго лице, тъй като не представлява задължение по процесната партида. Твърди, че за част от процесния период, а именно за периода от 04.06.2020 г. до 04.09.2020 г. липсват задължения по процесната партида, които да се претендират за плащане. По отношение на останалата част от предявения иск – за сумата от 191,62 лева, която действително е начислена по процесната партида, изразява становище за основателност на иска. Изрично признава предявения отрицателен установителен иск на всички заявени от ищеца основания. Сочи, че ответникът не е предприемал действия за събирането на сумите. Счита, че не е дал повод за завеждане на делото, поради което не следва да понесе отговорността за

разноски. Намира, че следва да бъде приложена разпоредбата на чл. 78, ал. 2 ГПК и ответникът да не бъде осъждан за заплащане на разноски, като на свой ред претендира такива. Моли да бъде постановено решение при признание на иска по реда на чл. 237 ГПК.

В тежест на ответника по предявения отрицателен установителен иск по **чл.124, ал.1 ГПК** е да докаже, че претендираното от него и оспорено от ищеца вземане съществува, т.е. че през процесния период, включен в оспорените фактури, между страните е съществувало валидно облигационно отношение, по силата на което ищецът е бил потребител на ВиК услуги, доставени от ответника, чиято стойност възлиза поне на претендираната сума, респ. че са налице обстоятелства, обуславящи основание за спиране или прекъсване на погасителната давност по смисъла на чл. 115 и чл. 116 ЗЗД.

При доказване на горното, в тежест на ищеца е да докаже погасяване на дълга.

ОТДЕЛЯ на осн. чл. 146, ал. 1, т. 3 ГПК като безспорни и ненуждаещи се от доказване между страните по делото фактите: че между страните не е налице облигационно правоотношение в процесния период и за процесния имот, както и че същите са погасени поради изтекъл давностен срок.

ПРИКАНВА страните към доброволно уреждане на спора, с което могат да спестят време и разходи.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____